

слѣднийтъ на мѣсецътъ ; но Александръ като виде, че Аристандръ бѣше въ недоумение поради прѣдвѣщанието си, и като той всякой пжтъ се почиташе за истинността на прѣдвѣщателството си; за то; Александръ заповѣда да не се исчислява онзи день за тридесатий на мѣсецътъ, но за двадесетъ и вторий. И изведнѣжъ още заповѣда на бораджията да свири за да нападне войската върхъ градътъ Тиръ. Слѣдователно нападението стана много хубаво, защото даже и ония войници, които си почиваха на лагера не можаха да търпжтъ отъ да чакатъ, за то всички-тѣ изведнѣжъ нападнаха върхъ градътъ, гѣй щото слѣдъ седмъ мѣсечно обсаждане на градътъ Тиръ, Александръ Великий го прѣвзе съ пристѣпъ въ онзи сѣщій день споредъ прорицанието на Аристандра: като умъртви осмъ хиляди душъ отъ Тирскитѣ граждани, поради непокорството имъ, а тридесетъ хиляди душъ продаде ги робие. Но слѣдъ това Александръ като обсаждаше Газа, която бѣше голѣмъ Сирийски градъ, случи се щото единъ гарванъ като лѣтеше да пустне клонче отъ едно дърво върхъ рамото на Александра и го нарани. И тозъ часъ гарванътъ кацналъ на една отъ машинитѣ тамъ, а внезапно го хванаха върхъ една отъ плетенки-тѣ, които служеха за въ различни обръщения на вѣжета. Това знамение обаче, стана споредъ Аристандровото прорицание, т. е. „Александръ найистинна нарани се на рамото, но прѣвзе гра-